

På årsmødet 2015 blev professor, Ph.d. Marie-Christine Skuncke, Uppsala Universitet udnævnt til æresmedlem af Dansk Selskab for 1700-talsstudier.

Bestyrelsens formand, Søren Peter Hansen, begrundede i sin tale til æresmedlemmet udnævnelsen som følger:

Professor Marie-Christine Skuncke svarede uden betænkningstid 'ja', da jeg på vegne af bestyrelsen spurgte, om hun ville komme til København lørdag d. 25. april for at modtage udnævnelsen til *Dansk Selskab for 1700-talsstudiers* første æresmedlem.

At bestyrelsen besluttede at udnævne Marie-Christine til æresmedlem skyldes ikke kun, at hun i 1995 på et møde i Sverige henvendte sig til Anne-Marie Mai og spurgte, om der egentlig var nogen grund til, at der ikke eksisterede et dansk selskab for 1700-talsstudier – og hvis ikke, om Anne-Marie så ikke lige kunne lave et. Det kunne Anne-Marie – og det gjorde hun. Sammen med kolleger lavede Anne-Marie alt det praktiske og grundlæggende arbejde og fik Selskabet sat på skinner, og Anne-Marie fungerede selv som en ihærdig og initiativrig formand for selskabet i selskabets første 5 år.

Men Marie-Christine er altså faktisk den egentlige årsag til stiftelsen af *Dansk Selskab for 1700-talsstudier*. Hun er så at sige kvinden bag kvinden, selskabets 'founding mother'.

Men udnævnelsen til æresmedlem skyldes ikke kun dette faktum. Udnævnelsen er ikke mindre begrundet i en imponerende og alsidig forskningsindsats med 1700-tallet som omdrejningspunkt. Faktisk har hun gennem hele sin karriere befundet sig dér – og i rigtig mange hjørner af århundredet.

Et blik ned over den alenlange publikationsliste afslører således, at Marie-Christine Skuncke har forsøgt at besvare spørgsmålet: "*Was There a Swedish Enlightenment?*" (fra 2003), har beskæftiget sig med "*Sweden and European Drama*" (disputatsen i Cambridge, 1980), med kongelig børneopdragelse i

bogen ”*Gustav d. III – det offentliga barnet. En prins’ retoriska och politiska fostran*” (fra 1993) – med operadramatik i ”*Svenska operans födelse*” (fra 1998). Med ”*Media and Political Culture in the Eighteenth Century*” (i 2005) – Hun har skrevet om et lystspil af Bellman (1987), om en Cantate af Kellgren (2002). Om Frihedstidens ”Medier, mutor och nätverk” (i: ”*Riksdag, kaffehus och predikstol: Frihetstidens politiska kultur 1766-1772*” (fra 2003)) . Hun har skrevet om ”*Centre(s) et périphérie(s): Les Lumières de Belfast à Beijing*” på sit andet modersmål, fransk, (i 2003), og hun har (ligeledes på fransk) beskæftiget sig med forholdet mellem Sverige og Frankrig i 1700-tallet: ”*Le Soleil et l’Etoile du Nord. La Suède et la France aux dix-huitième siècle*”.

Derudover har hun bidraget til udstillingskataloger som f.eks. det, der blev udgivet i forbindelse med den svensk-russiske udstilling om ”Katarina den Store og Gustav d. III” – for nu bare at nævne et lille udvalg, der illustrerer spændvidden i Marie Christines arbejde: Retorik, opdragelse, litteraturhistorie, videnskabshistorie, internationale kulturelle forbindelser, teaterhistorie, opera, 1700-tallets politiske kultur, om medier og offentlighed – hvoraf mange er områder, der også berøres i hendes seneste smukke, og oplysende bog om den svenske botaniker og læge Carl Peter Thunberg, Linnés arvtager. Den bog har samtidig bragt hende i nærkontakt med andre for hende ’nye’ videnskabsgrene (botanik og medicin), andre emneområder (rejsebeskrivelse og karriereplanlægning) og andre lande (Japan og Afrika). Det er en fantastisk bog, som jeg meget gerne vil anbefale – og som jeg har promoveret ved at kopiere forlagets omtale og lægge kopien på jeres plads.

Samtidig er det tilblivelsen af denne bog Marie-Christine har valgt som emne for dagens festforelæsning, med titlen: *På spaning efter japanresenären Carl Peter Thunberg. En titt in i forskarverkstaden.*

Endelig vil vi for det tredje gerne med æresmedlemsskabet påskønne den vældige indsats du, Marie Christine, har gjort – og stadig gør - for at rekruttere og fastholde og opmuntre unge og yngre forskere med interesse for oplysningen således at fagområdet konstant holdes i live og opdateres på både Ph.-d.-seminarer, konferencer og i diverse formelle som uformelle netværk som f.eks. ”*Tvärvetenskapligt 1700-talsseminarium i Uppsala. Ett forum för 1700-talsintresserade över ämnes- och generationsgränser*”, som du er initiativtager til og leder af – m.m.m.

Og for egen regning vil jeg gerne tilføje, at jeg, hver gang jeg har læst dig – eller været så heldig at være sammen med dig, har beundret dit store og smittende engagement, din formidable klare fremstillingsform, og ikke mindst hvad jeg vil kalde ’din pædagogiske positivitet’, der giver sig udslag i en formidabel evne til at slå ned på og problematisere tvivlsomme steder i en fremstilling, samtidig med at du omhyggeligt fremhæver det positive.

Kort sagt: på alle felter, emnemæssigt, geografisk, pædagogisk, publicerings- og formidlingsmæssigt og netværksskabende er du en sand videnskabsmand m/k, som *Dansk Selskab for 1700-talsstudier* skylder sin eksistens og 1700-talsforskningen langt mere end den aner.

Med denne lille bog gave, Christian Ellings bog ”*Hofkronik. Studier omkring Caroline Mathilde*” (fra 1945) som, med forfatterens egne ord, er ”et Forsøg paa at gøre et lille Stykke Historie tydeligere ved at fremstille dets personer som plastiske Figurer i deres eget Rum” – en bestræbelse jeg synes går igen i Thunberg-bogen – og denne lille figur (der langt fra er af Meissenporcelæn fra 1700-tallet, men fundet og pruttet ned i pris på et kræmmermarked i Jylland), som i *dit* nutidige arbejdsværrelse med sin plasticitet kan symbolisere det videnskabelige rum, du færdes så hjemmevant i – byder vi dig velkommen som æresmedlem i *Dansk Selskab for 1700-talsstudier*.